Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library of Sweden

BREF: ifrån Kongl. Bibliothecarien C. C. Gjörwell, til Jungfru-Dotern, Gustava Eleonora Gjörwell; dat. Captens-udden, Söndagen, d. 4 Julii 1790.

innehåll:

idel Nyheter ifrån Torpet, men i den Pastorale Stylen, så vida de Sextio åren förmå.

Collectio Gjörwelliana.

Tack, Min Lilla Stafva, för Dit första Bref, som Du dock skrifvit innan Du fått våra til Dig afsände både Bref och Böcker; således få vi vänta oss nya och utförliga Svar på dem.

Vi läse Dina Bref gärna; ty Du skrifver rätt artigt, och målar Dina Berättelser med en Pittoresque Penna. Beklagas bara, at denne gång så mycket Regn råkat falla uti Dina Färgor; hvaraf jag märker, at Midsommars-Dagen ej varit på långt när så Nådig ute på Dit Land, som här på vårt ~~[illegible]~~ Torp, hvarom alt jag skrifvit uti mit sista. Brite Louise skrifver väl om de öfrige Händelserne på Captens-udden, såsom at en ny Ko arriverat -- at begge de svarta kattungarne nu mera kommit til de krafter, at de i morse spaserade Trappan utföre, och äro nu således uti stora verlden, mina öron til icke ringa lisa -- at Söta Mor spinner fint Lingarn, och Brite Louise superfin Bomull, alt kan Du väl tänka til nya Väfvar, så långa, at de kunna räcka härifrån til Edö -- at Brite Louise syr uti begge Bribrus Namn en Natt-Diademe för Calle, som nu endera dagen får sit eget lilla Slott på Haga färdigt -- at stackars Anna ännu frös igår, men har nu fallit uti en Kärings händer ifrån Capellans-huset i Storkyrkan, så at ej nu vidare får twiflas på den så envisa Frossans drifvande på

Porten --

Porten - - at Träden lofva oss äplen för hela Vintern, men Plommon blott at smaka på - - at Söta Mor och Syster såto i förgårs uti Rågåkern och vredo Blomstergvaster åt Fars-Gubben, som dermed prydde Bibliotheket - - at här nu läses starkt uti Mille & une Nuits, och så vidare.

Dock tyst! jag har ännu en liten Bagatelle at omtala, nämligen at häromdagen kom en 50 Riksdalers Sedel nedflygandes ifrån Himmelen uti min Hand, som jag straxt delte emellan Söta Mor och begge Flickorna, då Beslutet ock genast togs, at både Du och Brite Louise skulle få hwar sin ~~[illegible]~~ röd Sidentygs-klädning med alt sit Tilbehör*); men derföre icke Bomulls-Fabriken nedlagd, som nu kommer at flyttas uti Cornetens Kammare, och hwarvid Herr Bergmans så makalösa Bomull skal gjöra en den skönaste Effect. Garn ifrån Arbetshuset blifver också för Flickornas räkning endera dagen inköpt.

Nu til en annan och den förnämsta Riksens angelägenhet, nämligen at Archiater Hallman budit Söta Mor på et Glas Vatten vid Djurgårds-Brunn alla dagar uti en hel Månad: hwilket var mig så kärt at höra, som et det hälsosamaste Språk utur Bibeln; ty Läkaren sade, at detta Glas Vatten skulle fördrifva alla Spasmer, Coliker och Maskar, samt stärka Nerverne, hwilket af alt här i verlden är det förnämsta.

Nå, så har jag icke ändå glömt en annan Sak af högsta vigt, ehuru af lägsta angelägenhet. Du vet, at Söta Mor fåt den Vanan, at gå med Hennes Kongl. Maj:ts Drotningens Skor; men såsom en Olycks-Stjerna nyl. uppgåt öfver Madame Engmans Skoport, så at inga vidare Skoplagg där stå i underdånighet at afhämta; så har nu Söta Mor vändt sina Fötter til sjelfva Drotningens Skomakare, som bor alt ut vid Träskporten, och dit har Söta Mor uti egen Person vandrat, samt uti en så lyklig stund gjort denna förnäma Connoissance, at et par gråa Tygskor äro redan uti Tilverkning. – Men bevars! jag skal väl också berätta något om mina Resor, dock icke om de dageliga

*) Detta var första Sidentygs-klädningen, som Torparen, alt sit Träl oagtat, til mägtat gifva sina begge Döttrar. Gud vare lof! de hafva icke blifvit uppfödda i flärd; och när Olyckan öfvergick i Oct. 1787 min Handel, så var Garderoben, likasom visthuset, blott med det aldranödtorftigaste försedt. Men för omaket har Gubben en glad, en samvetsglad ålderdom.

til Boktryckeri och Boklåda, utan om en fast behagligare Utvandring i går med lilla Trägårds-gossen Henrik x) alt til Fiskare-torpet. Där gjorde vi oss en glad Dag, och tilbragte den vackraste delen af den samma på detta så vackra ställe. Jag förtjuste mig just uti alla der hela känslan upfyllande Vuer på alla sidor, särdeles uti den sköna Ängen Norr-ut, där Cousin Adolf för 2:ne år sedan ledde Dig under armen och stupade sedan Ensam kullerbytta uti gräset; där hvilades under en stor Ek, och där skådades, där åtnjöts Naturen. På Broen til denna äng var Vuen dock skönast, och borde aftecknas för den härliga och så rika utsigten alt längs uti vester. Vi hade med oss en af Gessners pittoresque Almanachor med Vuerne i Sweitz uti, som också där på stället var vår Hjelte, ja aldeles vår afgud, jag menar vår lille Skogsgud; äfven lästes et Stycke utur Bitaubés pastorale Hjeltedigt Joseph. Uti Hemvägen plockade vår Beskedlige Henric en liten Bouquet åt sin lilla Mamma, af hvilken en Bloma bilägges; men, ehuru nögd han eljest var, så förmärktes dock emellan-åt et litet hjertligt Bekymmer, på hvilket sår jag åter tils vidare lade et anständigt Tålamods-plåster. — Dock jag må väl skicka min Stafva sielf en tilräckelig Dosis af Tålamod, för at härda ut med detta langsa- långa Bref — hvadan tillägger och förnyar nu til slut endast alla de uti mit sista anmälde Vördnads- och Vänskaps-betygelser på Humelmora och Edö ifrån

Din gamle gode Pappa
Gjörwell xx).

x) ~~H. ...~~ Henric Nordström, en ung Typograph, vacker, beskedlig och witter, samt smekade så gerna för min äldre Dotter, kallande däremot den yngre, el. Stafva, för Sin lilla Mamma.

xx) Dessa ohjelpliga och glada Bref afskrefvos efter återkomsten ifrån Landet.